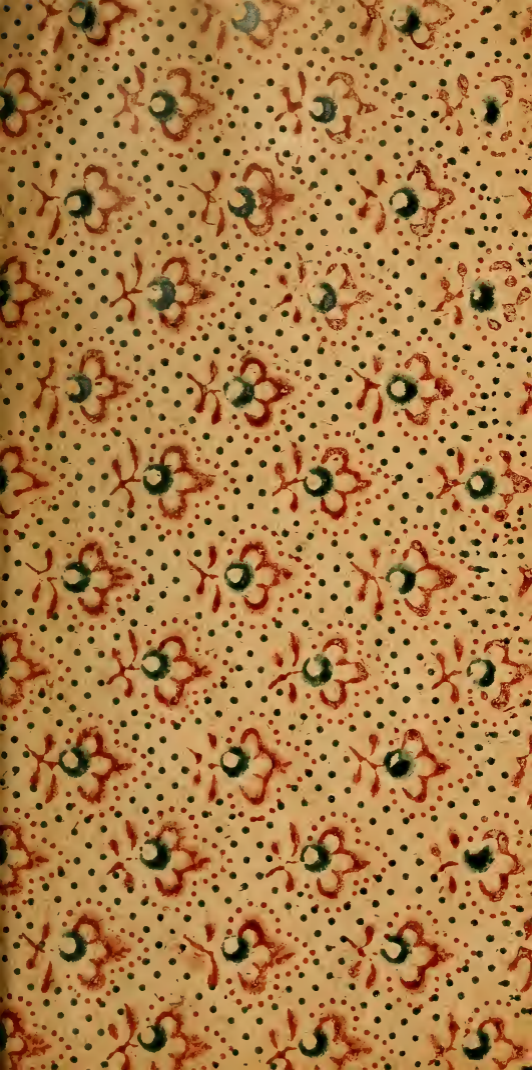
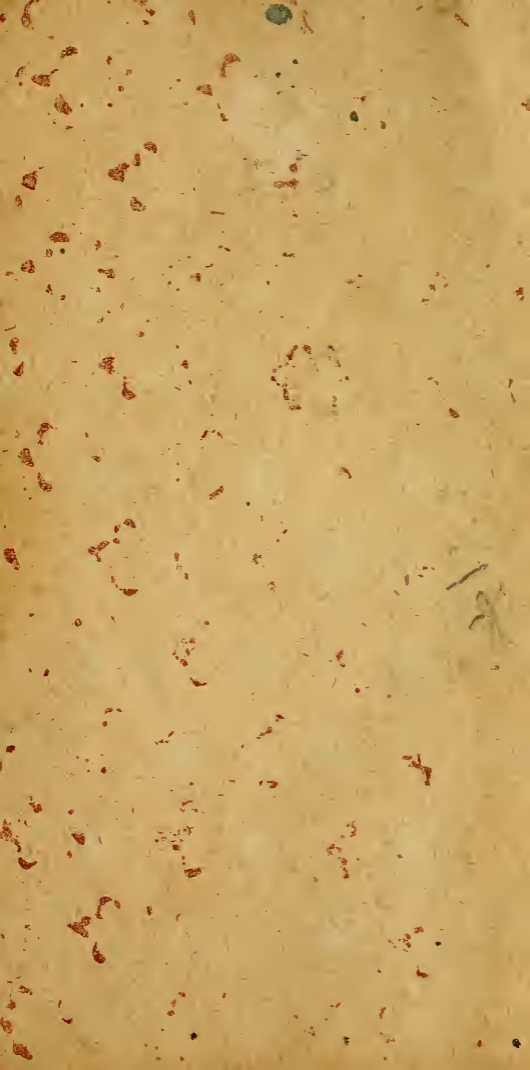

ANNUUM
MCMNE
UNIVERSA

115
MED

HARVARD
MEDICAL LIBRARY

IN THE
Francis A. Countway
Library of Medicine
BOSTON

MACGOSSEN 12

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
Open Knowledge Commons and Harvard Medical School

212

AURUM

AURÆ,

Vi

Magnetisimi univer-
salis attractum,

per

INVENTOREM

anagrammatizomenum:

SIC (infra, supra) SOL DUPLIS
ABUNDAT IN AURIS.

COLONIA ad SPREAM
Impensis Ruperti Bôlckers/ Bibliop.
clô lbc LXXIV.

Hermes.

*IN superiori Sphæra est in medio
fontis
Vena, quæ est Philosophorum Regula
prima.*

LECTORI BENEVOLO
SALUTEM!

N, amice *Le-*
ctor, novum Tibi inex-
pectatumq; inventum,
ipsâ Tituli, ut nonne-
mini videbitur quidem, ambitione
famosum. Non scribo de Aura Au-
ri: cum Auro Auræ mihi res est.
Aurum utrumq; nominatur, & su-
perius & inferius: cæterùm tot à se
gradibus distinctum, quot à princi-
pio terminus. Quod si verò Auri,
Metalli, sacra Tibi tames, averte tan-
tilper, quæso te, oculos. Neq; enim
Colchidis vellus aureum hîc, non
Marliani. At si, juxtâ mecum, Au-
rum Auræ nosse desideras, aures ar-
rige. Sed enim, inquis, istud annon

invertere rerum ordinem, atq; quaerere est, quod nemini, ne per somnium quidem, in mentem? neq; enim, qui ex aurâ, vidi, captaret Aurum. Esto hoc, & ambabus, quod ajunt, manibus do, nihil indè cepisse emolumenti, qui veras ejusdem non didicerint aestimare divitias. Non ego.

Noveris ergò: hîc me libertatis Philosophandi auram captare, auro contrâ non charæ, id est, philosophandi illud genus sectari, quod non in auratorum verborum & argutiarum subtilitatibus situm, & aureæ ipsius Naturæ reconditos penitiùs scrutatur recessus & SCIRE cum POSSE felici jungit connubio.

Hieroglyphico sub solis, Planetarum Principis, Aurum schemate figuratur. Nihil autem Soli decedit, si de Lumine suo largiatur alteri.

Odi

Odi igitur illud Platonis: *Naturam rerum invenire difficile, & ubi inveneris, indicare in vulgus, nefas.* Odi, qui sibi solis sapiunt, Sapientes.

Ego verò qui sim, ut scias, non opus. Et desiderio tuo, si evolveris, satisfaciet Anagramma: *SIC* (infra, supra) *SOL DÜPLUS ABUNDAT IN AURIS.*

Non auræ sum popularis homo, tamen, cùm, aspirante illâ divinæ gratiæ aurâ, adeptus sim Aurum Auræ, reddo gratis. Nec Honoris Aurâ curo, nec Aurum, quod in proverbium abiit, Tolosanum: immò, quæ istacunq; exceptura fors deniq; hæc de Auræ Auro profuderim verba, nullius videlicet dentem Momi reformidanti, perinde, *LECTOR*, est. Vale. Dab. è Museo, ipsis Maji Calend. A. clb lbc LXXIII.

INDEX CAPITUM.

Cap. I. De aura in genere.

II. De aura, effluviis variarum rerum repleta.

III. In aura etiam materia cœlestis volitat.

IV. De auro in aura.

V. De magnetismo universali, aurū ex aura attrahente.

VI. De modo attrahendi aurum ex aura.

VII. De tempore attrahendi aurum ex auro.

VIII. De coloribus Auri auræ.

IX. De Auro auræ potabili.

X. De virtutibus Auri auræ, in regno animali.

XI. De virtutibus Auri auræ, in regno minerali.

XII. De virtutibus Auri auræ, in regno vegetabili.

CAP. I. *De Aura in genere.*

Gnoverunt prisce Phi-
losophi, agnoscimus & nos
libenter, & in intimis supre-
ma, & in supremis infima: in
Cœlo quidem terrena, secun-
dum causam modôq; Cœle-

sti: in terris verò Cœlestia, modô terrenô. Unde
in terra intueri quidem licet Solem, Lunam ac
cæteras Stellas, sed pro qualitate terrenâ: in
Cœlo autem plantas, lapides, metalla, minera-
lia, pro cœlesti naturâ. Velut igitur Aër vel
Aura instrumentum illud Mundi & delator uni-
versalis nostri Spiritus est: Unde Hermes: Ven-
tum, id est, Aërem, inquit, portasse in ventre
suo: sic in Capite istô, Auræ vel Aëris nomine,
Elementum illud intelligimus, primigenium,
transparens, tamq; levitatis, quâm ponderis ex-
pers, impermutabile ac perpetuum, frigore præ-
ditum naturali, nisi situum & commistorum
robore impediatur: Poris autem ubivis refer-
tum, & hætenùs extensionem aut compressio-
nem sui tolerans: *Joh. Bapt. Helmontius, in
Tum. Pest. infra cœlum ac supra aquam terram-
que existens: uti loquitur Scaliger, de Subtil.
Exerc. 27.*

Neque tamen Elementaris hic aër Orbibus

inclusus cœlestibus est, *Tych. Brabel. 1. Ep. Astr. p. m. 100.* sed in tribus suis regionibus, supremâ videlicet, mediâq; atq; infimâ movetur, ac â superficie terræ & aquæ usq; ad summitates nubium currit. Ac licet verissima illa *Scaligeri* sint: Aërem nostrum aquâ esse mistum: quod nî fieret, occideret utique: uti hinc non ineptè concludit *Magnus ille Albertus*: non exinde tamen aquæ dici merebitur species: utut *P. Lamb. Daneus, Phys. Christ. tr. 1. c. 9. p. m. 34.* diversum ab aquâ elementum esse Aërem neget. Quô nomine *Andr. Libavio, de Univers. & Orig. Rer. Cond. l. 1.* meritò ille vapulat.

Neq; tamen interim ipsi imus negatum: vivere Aëra in Igne, hunc in Aëre. Purgat Aërem Ignis Aquam Aër, Terram Aqua; quolibet, ignis beneficio, cæteris claritatem sui communicante. Cùmq; Elementa qui quæsierit pura in Mundo, oleum perditurus juxtâ & operam sit, quid, quò credere minùs liceat, impedit: esse id, quod Aërem dicimus, Aquam tenuem, Ignem item Aurâ tenuem, similiter Aquam Terram tenuem, Istam autè ignem crassum? Quæ singula exemplis probat *Drebbelius de Natur. Element. Tract.* Igitur, cùm vel Aura, vel Æther nihil quicquam ab Aëre differant, nisi, quod *Eman. Magnanus statuit, c. 16. Phil. Nat. prop. 2.* sicut limpidissima aqua ab impurâ, & ex consequenti Aura & Æther nihil, nisi Aër subtilissimus, sint; nihil, opinor, omni-

omninò peccabimus hìc, si pro unâ eâdemq; re ista quidem ubivis sumamus.

CAP. II. *De Aurâ, Effluviis variarum rerum repletâ.*

Observandum itaq;, Auram posse considerari dupliciter: vel, ut Corpus simplex & purum putum Elementum; de quo in Cap. præcedenti: vel, prout varios vapores & exhalationes in se continet. *Dan. Sennert. de Febr. l. 4. c. 2. p. 382.* de quò hìc sermo nobis instituetur. Pori, vel Porositates, quibus refertum Aërem esse diximus, vel planè hiantes expertes corporis, in sui integritate manentes, vel replentur vaporibus alienisq; exhalitibus, & veluti uteri sunt, quibus aporrhœæ fructuum aquæ resolvuntur denuò in ultimam aquæ simplicitatem, undè provenerunt, spolianturq; quibuscunq; primorum seminum signaturis. *Helmontius d. l.* Nam è rebus sublunaribus duplex spiritus, seu halitus, vi caloris Solis vel Stellarum, aut etiam ignium subterraneorum, ut & calore rebus ipsis innato extrahitur atq; in altum elevatur. *P. Casp. Schott. in Physf. Cur. l. 9. cap. 1. §. 1.*

Ejusmodi autem in Aurâ peregrina Effluvia sunt &, per accidens, varia, juxta indolem, undè exhalarunt, concreti. Hinc Terra, Virgo,

Sponte suâ herbas producit, si idoneo conditam vasi libero aëri exponas noctu diuq;, congruô tempore. Quod est signum, terram illam solâ aurâ ejusmodi herbarum seu semina sive spiritus continente, fuisse imprægnatam. Terra saltem permanens matrix existit, non Corporum Mater; quod probè tenendum. Sic Nitri & Vitrioli Spiritus per aërea volitant. Si enim postquam è Vitriolo vel Nitro spiritum extra-xeris, Colcotar ejus (uti vocant) ponas sub dio, ibiq; dimittas paucis diebus, & mox in Retortâ reponas, adhibitis ignis gradibus, novum eun-demq; efficaciorẽ spiritum elicies. Quæ ex-perimenta *Magnanus* adfert in *Philos. Nat. c. 16.* & ex eô causam colligit, cur quibusdam in locis salubris aër, alibi verò minimè sit. Cur item alibi gratos, alibi tetros efflet infectus odores: nimirum, quia vel salubres & gratos, vel insalu-bres ingratosq; ille spiritus continet.

Scilicet, redolent venti, quæ prætervexerint, corpora illa. Dum Rosæ florent, è locis *Fontenau & Vaurigard*, qui circa Parisiorum urbem sunt, aër mirâ odoris suavitate delibutus nari-bus affertur, referente *D. Kenelm. Digba. in Theatr. Sympath. p. m. 148.*

E contra *Matriti* in Hispaniâ tam est tenuis aër, uti, nisi aliarum rerum effluviis identidem inspisset ir, minus aptus hic respirationi homi-num atq; animalium sit.

Londini in Anglia, quòd in totâ vastâ illâ urbe ignibus incolæ utuntur, ex eò carbonum genere, quos solent fossiles vocare, totus aër velut sale & fuligine repletur: unde lecti, aulæa & quævis utensilia alia, quantumvis nitida ac splendentia ante, brevissimo tempore obfuscantur.

Drepani in Siciliâ, urbe maritimâ ex Salinis celebri, aër est adeò corrosivus, ferrum ut exedat. *P. Casp. Schott in Techn. Curios l. 4. c. 1. pral. 1. S. 44.*

Varias igitur ob causas constitutio aëris variatur, quatenus pendet à locorum situ, terræ naturâ, maris & lacuum vicinitate, fodinis metallicis, temporibus anni, uti latè describitur à *D. Dan. Senn. Instit. Medic. L. 4. part. 1. c. 2*

Quemadmodum ergo variarum in aëre rerum permixta varia continuò effluvia, sive omnis generis spiritus sunt, terreæ puta, aquei atq; ignei, è terrâ, aquâ, igne, mineralibus quoq;, plantis item, animalibus, adeoque hominum corporibus, magnâ semper copiâ, vi caloris seu extrinseci, seu intrinseci resoluti & ob levitatem ascititiam in altum evecti: ita à corporibus homogeneis vi magneticâ attracti iidem corporificantur.

Utor Minerâ Marti-Solari (quam ex *Hasfiâ* adferunt, tribusq; diobolis libram Lipsiæ æstimant, non carius) flavâ intùs, aureæ instar *Marcasitæ*, cæterùm planè insipida: quam et si
in

in pulverem redigas, diuq; in aquâ coquas, ne colorem ista quidem mutabit, nec saporem alium, quàm qui aquæ est, habebis. Hujus Unicas duodecim, per integros quatuordecim dies, non ita pridem aëri frigidô exposui. Quô factô, peculiarem illa humidumq; atq; dulcem, talemque, qui Vitrioli est, salem attrasse continuô. quid? quod duabus unciis aucta & ipsa pondere esset. Qui extractus sal pluvîâ aquâ, formâ viridi, purgatusq;, mirum, quantum morbis istis resistat, qui ex Tartari abundantia oriuntur; sicut nec minùs aliis.

Monstro simile est, quod *Dn. Kenelmum Digbeum* autorem habet, experimentû. Hicnamq; *Arcevilensi*, quâ vocant, terrâ aëri libero expositâ, singulisq; dieb; aquâ pluvîâ humectatâ, post primum mensem, in eâdem vitriolum: secundô sulphur: tertiô plumbum: stannum quarto: quintô ferrum: æs sexto mense reperit, in quô ramenta argenti tenuia essent. Quod idem *D. de l' Oberie* & *D. Locques*, Galliarum Regis Spagyricus, & ipsi felicissimè tentarunt. De quô qui volet cognoscere, is prolixissimè differentem adeat *Dn. Olavum Borrichium*, *Dissertat. de Ort. & Progress. Chym. p. m. 149.*

Dn. Marcus Antonius de Castagniâ, Minerarum Reip. Venetæ supremus Præfectus & Societatis Pancteticæ Fundator, coram quovis attestabitur, esse arti possibile, in quavis domo & la-

laboratorio, variis modis perpetuam mineram exstruere, undè statutis temporibus, metallum verum, non secus ac ex minerà, erui possit. *D. Job. Joach. Becher. in Exper. Chym. nov. p. m. 62.*

Cernis, opinor, aura quid præstet, quid Cœlorum influxus, ut ad fictos ingeniose cortices descendere, non sit adeò necessum. Rectè ergò dictum à sensatioribus Philosophis, *πανσπερμια* quandam seu rerum omnium seminarium esse Aërem vel Auram.

CAP. III. *In Aura etiam Materia Cœlestis volitat.*

C *Artesius part. IV. Princ. Phil. n. 48. Listomius p. 3. specim. Philos. Cart. c. 2.* asserere videntur: aërem nihil aliud esse, quàm congeriem particularum terrestrium, tam tenuium, & à se mutuò disjunctarum, ut quibuslibet motibus globulorum cœlestium obsequantur. Licet *Dn. Robertus Boyle*, in Experimentis de aëre, *Exper. I. Cartesium* aliter interpretetur. Credendum tamen est, naturam, cui peculiaris semper fuit cura, ut indefessum Cœli ac terræ commercium, velut admirabilis harmonia totius mundanæ machinæ perduraret, à primò mundi ortu, etiam cœlestem quandam substantiam vel materiam per universum orbem disseminâsse. Præcipuè verò in Auram
vel

vel Aërem, ut dignissimum Elementum, in quò semen & Vitalis spiritus, seu Domicilium animæ omnis creaturæ lateat. *Mich. Sendivogius, Tract. de Sulph. p. m. 152.*

Docet id indies Experientia, quod hoc Elemento non solùm mineralia, animalia, vegetabilia, verùm etiam alia Elementa vivant, *Joh. Sperl Inst Physl. 4. c. 2. ad prac. 1.* siquidem spiritus quidam astralis in hæc inferiora influens, metallis, lapidibus ac plantis se accommodat, imò in eorundem substantiam occultè se ingerit. *R. Goclen in Syn. artbrof. Magnet. p. 102.* Ipse ubique viget, in omnibus generationibus omnis proximus auter atque motor. *Marsil. Ficin. de vita lib. 3. cap. 3.*

Hanc substantiam Ætheriam *Helmentius* vocat Magnale Magnum, *Lib. de Magnet. Vuln. Cur. S. 151* Est, qui eandem Aquis tribuit supracœlestibus, *Kircherus in Itiner. Ecstatico,* quas naturâ ille suâ roris instar, comminiscitur, luce propria contentas, pellucas, atq; in sub-lunaria hæc influentes, quibus, velut nutrimento aliquo vivant, quæ ullibi in mundo corpora extent. Cui opinioni fidem assensumq; præbet *Henr. Nollus*, ex Cabala & secretiori philosophia, *in Physl. 2. c. 2.* Est ejusmodi, inquit, aqua, cujus perpetuo & continuo influxu in hæc inferiora omnia animantur & disponuntur ad suscipiendam exaltationem. Primum se commu-

nicat

nicat astris visibilibus, per astra aëri, per aërem aquæ & terræ, &c. Sed hanc ego opinionem non facio meam; & ad alia propero.

Deinde, nominatur hæc materia cœlestis, de quâ jam loquimur, spiritus & anima Mundi, ros de nocte, aqua rarefacta de die, spiritus invisibilis congelatus, semen omnium rerum, spiritus vivus omnium Creaturarum, vita cœlestis, spiritus universalis cunctis rebus inclusus & per aërem ingrossatus. *D. Frid. Hoffm. in method. Med. l. 1. c. 19.* Lumen, Vitæ Balsamus, Mumia vitalis, Calidum naturale, Humidum congenitum, vis & vigor universæ naturæ, Principium motus, Entelecheia, Quinta Essentia & Mercurius vitæ; præter millena nomina. *D. Petr. Joh. Faber, in Comp. Secret. Chym. l. 1. c. 3.*

Dicitur & Mercurius universalissimus, qui, aquæ siccæ nomine clarus, in communi superioris & inferioris mundi cœmiterio ad patranda totius mundi miracula circumvolvitur, & occultus vitæ nostræ cibus a *Cosmopolita* appellatur. Hic enim levi digestionem debite captus, rubescit, magnarumq; refectionum pater est, si virtus ejus conversa sit in terram, *Hermetis* testimonio. *D. Joh. Tack. in Epist. ad D. Joh. Dan. Majoris Chir. infus. p. m. 5.*

Possunt hîc nominare complures, qui istius Humidi radicalis Mundi in scriptis suis passim meminerunt non tantum: è quorum sanè nu-

mero non postremus occurrit *Bernardus G. Penotus*, deindè *Gerh. Dorn*, *Papinius* in *Dissert. de Pulv. Symp. Oswald. Crollius* in *Basil. Chym. Mich. Sendivogius* in *XII. tract. D. Petrus Job. Faber* in *Pall. Spagyr. Hydrogr. Spag. in Myröth. Spag. Hercule Pio-Chym. Comp. Secret. Chym. Corn. Drebbelius* de *Nat. Elem. Joh. Poppius* in *Hodog. Chym. D. Olaus Borrichius* de *Ortu & Progr. Chym. Joh. Rudolph. Glauberus* in *Pharm. Spag. Joh. Lud. Gottfried* in *Archontol. Cosmica*, atq; alii: sed & integrum hæc de re commentarium dedit *Joh. Rothmannus*, cui, de *Anima Mundi & spiritu Universi*, titulum fecit.

Est & *Dni. Nuysement* Liber confectus de spiritu Mundi universali & vero Sale secreto Philosophorum. *D. Andrea Nitneri* item de Eodem Mundi spiritu, attracto ex aëre. Quare studiosos Istius ad illa volumina delegamus.

Dominus Petrus Borellus, *Cent. 1. obs. 6. subtit. Curat. febr. malign. auro soluto curate*, rationem docet præparandi Magnetis, quò essentia hæc attrahi ex astris, destillariq; atq; eà aurum solvi queat.

Ac, ut de me ipsemet hoc afferam, anni sunt admodum septem, quum, Magnetismi philosophici ope, præparati ex Nitro fixo, spiritum aliquem sive Aquam Mercurialem ex aëre attrahebam, qua, uti loqui amant, rectificata, residuum phlegma, utut plane insipidum, instar aquæ

communis, tincturam ex Coralliis rubram extraxit, mutato horum colore in album; cujus causam haut temere alii, quam volatili aëris sali, ducimus assignandam.

Extra igitur aleam dubitationis positum id quam longissime est, esse sal corpus primum, per quod materia cœlestis palpabilis & visibilis redditur. Est Sal enim Terra, Virgo, quæ nihil adhuc produxit, in quam spiritus Mundi primo convertitur per vitrificationem, h. e. extenuationem humoris. Quo sensu fuit haud dubie D. Joel Langelottus (*Epistola ad Præcellentissimos Naturæ Curiosos p. m. 191.*) cum Sal aëris unicum solvens indigitaret Catholicum: rectissime, meo animo quidem.

Cæterum existimo ego cum *Nollia*: Hunc divinum thesaurum, ne frustra descendere & se humiliare videretur, sui perfectam imaginem cuidam quoq; mineræ coram mundo abjectæ, quæ Magnesia Sapientum dicitur, impressisse, illamq; sic disposuisse, ut facili negotio, DEO singulariter benedicente, & industria humani ingenii, inde erui possit.

Est autem, ut apertius dicam, Magnesia Nitrum nostrum, sive sal Petræ, in quo ætheria illa substantia copiosissime disseminata. Nam nullus Sal est, qui sit illo magis catholicus: quin adeo diffusum est Nitrum per universam rerum naturam, itaque actuosum in concretionibus

latuq; mistorum sublunarium, ut operæ precium facturus sit, quisquis ad vestigandam ejus indolem animo sese & cogitatione attentissima converterit. *Rob. Boyle Nob. Anglus in Tentam. Phys. Chym. p. m. 1.* Sal quoddam cœleste sive cœlestis virtutis est menstruum, cujus beneficio Philosophi terrenum corpus metallicum duntaxat solvunt, solvendoq; mox educitur nobile Elixirium Philosophorum; dicit *D. Joh. Frid. Helvet. in Vitul. Aureo p. m. 38.*

At enim, quantum, quæso, contradicentium hic est! quos ego contra asserentes omnes mihi, audio: Redolere hæc *Joh. Rudolph. Glauberi* novam illam primaq; specie blandientem opinionem: Esse Nitrum Philosophorum illum Mercurium, Menstruumque universalissimum, statuentis. Quam, assertam ab ipso aliquamdiu, in Miraculo Mundi, in cæteris scriptis suis, postea explosum, atq; in alia omnia ire potius cœpit, usq; dum Antimonium Ipsi arrideret; quode, in *Ignis Secreto suo, p. m. 20.* exsertis ille verbis: Esse Mundi Spiritum, Antimonium, animas mortuorum ex orco ducens: esse pariter Alkahest, ex quo *Pontani Artephiique Ignis secretus* possit confici.

His ego opinionibus respondeo, nihil inesse, quod quem possit offendere. imprimis cum sibi invicem non repugnent. Nam, quod ad istam attinet, Spiritum Mundi metallicum latere in

Antimonio, non me fallit, unde Menstruum univērsale metallicum possit erui. Quod ad illam autem: equidem Mercurii Philosophorum conficiendi ex Nitro modum ignorasse *Glauberum*, in confesso est, *exp. 91. Mirac. Mund.* cæterum, non id materia esse illa propterea desinit, ex qua universalissimum Menstruum extrahi, ejusque postea beneficio, præparari Menstruum univērsale metallicum queat.

Ac utut hujus loci ac instituti non sit, auctoritates Philosophorum veterum cumulare, roborandis istis, quæ diximus. Credere enim id cuivis integrum sit. Non possum nunc facere tamen, quin *Basilium Valentinum* accersam, & unum hunc quidem: sic autem ille, *Libr. de Reb. Natur. c. ult.* abunde interioris radicis materiem oculis exponens: Quæ materia, inquit, manifesta est coram oculis omnium hominum. Verum, quia virtus ejus, potentia atq; vis in profundo valde sepulta est, adeoque plerisque incognita, eo fit, ut materia hæc pro nihilo etiam & inidonea ex ignorantia censeatur ac reputetur. Nomen ejus vocatur Hermes, qui serpentem volantem pro insigni gestat, & pro uxore habet, quæ dicitur Aphrodita, quæ omnium mortalium corda novit: & tamen omnia, unum & una res unice, & unica essentia est, quæ communis est in omnibus oris & cognita in omnibus locis. Quivis eamprehendit manibus, &

usurpat ad res viles. Cum quo paria facit *Ejusd. de Magno Philosophorum Lapide, Tractatus*, ubi, sub finem, Omne in Omnibus quid sit, explicat.

At enim: Quis me, inquis, ista docebit, Hermetis Vocabulo voluisse Nitrum innuere *Valentinum*? Ego vero. cui nihil unquam factu fuit facilius. imo mecum *Schröderus*. Da te mihi parumper, & ne tantillæ te operæ, Lector, pigeat, adi mecum *Ejusdem Schröderi Pharmacopœiam Medico-Chymicam, lib. 3. c. 23.* tibi-que inter nomina illa, quibus Nitrum nactarunt Veteres, Hermetis quoq; ostendam vocabulum.

Quod si autem adhuc Genealogia ejusdem te anxium habet, desiderio tuo, est, qui iterum satisfaciat, *P. Kircherus Tom. I. Mundi subterr. L. 6. sect. 2. c. 3.* Cui *Quercetanus* addas licet, in *Pharmac. Spagyricæ, p. 578. ac seqq.* & *Historiam de la Société Royale des Londres, p. m. 319.*

Equidem novi, quantum nonnulli Sali tribuant Roris Majalis, cui & ipsi natales Philosophici Nitri, credunt, deberi: Cujusmodi Sal, ab Equite Anglo, *Hensham*, singulari artificio paratum, cum Microscopio conspectum, angulorum numero & figura Nitri æquavit angulos; uti ex *Ephemerid. Anglicis Gallicæ* referunt, *T. 2. p. m. 23.* imo rorem dulci saccharo esse divitem, edoctus est *Joh. Bapt. van Helmont de Imag. ferment. p. m. 73.*

Verum

Verum, uti, quod res est, fatear, frustra id quidem in Germania obtinueris ex Rore illo, minus videlicet Salis Mundi feraci, quam in cæteris Regionibus, Ægypto præsertim. Quod testabitur *Autor de la Chambre in Dissert. sua de causa inundationis Nili*; in Rore, quem Ægyptii Guttam vocant, vim fermentantem latere, quæ massa aeri exposita, ipsum Nilum, seu Nitrum, quod in Nilo est, fermenter. Ego, sententiam meam interponens, profiteor libere: Nitrum nostrum, obvium ubivis, utut impurum, tamen cœlesti materia refertissimum esse. Notandum hic interim fuerit: Licet ex eo aqua, forti igne, eliciatur, & Spiritus ejus, simul in illa aqua, miscens se & inhabitans: Spiritus tamen ille crassus & corporalis, sive terrenus, nondum est Spiritus ille secretissimus & vivificus cœli, sed est hic elementaris Spiritus habitaculum illius cœlestis, qui anima & vita omnium Creaturarum est & vocatur, atque hic imaginem DEI gerit proxime. Ergo, sicut DEUS in ignea habitat essentia & ignis consumens est: sic & iste Spiritus, qui, ut anima vivificans omnia, in igneo ardentissimoq; Spiritu occulte habitat, & etiam ignis consumens est omnia terrestria: purgans autem ad summum Cœlestia. Et sic aqua ex Nitro destillata, tres habet partes: Corpus, quod est aqua: Spiritus ille Igneus elementaris crassus: & tandem anima occulta vivificans, quæ in debito subjecto incorporatur.

Modi autem hujus ignari, cœlesti materia, attracta ex aere, sint contenti, norintq; Quantumvis, *D. Nitnero Hoffmannoq;* testibus, circulata eadem atque in Spiritum destillata confortando cum maxime cordi faciat, omnisque generis febres, morbosq; ex scoriis feculentis ortos alios curet: fieri tamen haud posse, uti secretissimus ille Spiritus, sive ex aura attractus, sive Magnesia quoque sua erutus, in morbis curandis ea efficiat, quæ cuivis admirationem possint injicere: nisi Auro Auræ, i. e. Sulphure Solis vel Auri conjunctus idem fixusque: Quæ de re jam, in sequentibus, sumus acturi.

CAP. IV. *De AURO in AURA.*

Perspiciuum est autem, ex Philosophia adepta & Naturæ thesauro, constatque inter omnes, qui de Auro memoriæ prodiderunt, omnino tria distincta ejus genera dari: Astrale primum, deinde Elementale, tandemque Metallicum. Nos sepositis istis, de Astrali nunc tantum loquimur. Miraberis autem non injuria, scio, quare in Aura id, sive aëre, quæram? & unde inventum modusque iste attrahendi, de quo ne verbulo quidem ullus, quod sciam, Autorum, exposuit hætenus, innotuerit mihi: sed non longæ ambages sunt. Adverte, brevibus docebo.

I. Considerabam, quod Creator altissimus præcipue in sole, qui est tanquam Cor Cœli, col-
loca-

locaverit virtutem multiplicis potestatis, quæ ignis est invisibilis & calor vivificus, omnes res creatas permeans, in quo omnia tam cœlestia, quam terrestria, vegetantur & in suo esse conservantur: imo quod Sol sit Pater Spiritus mundi, seu materiæ cœlestis, imo & Sulphuris universalis. nam Sulphur commune prius fuit aqua, cujus natura erat frigida, quæ postea circulando per calorem Solis vertitur in aërem, cujus natura est calida & sicca, cum quo postea se temperat terra; & sic efficitur Sulphur: *Egid. de Vadis in Dial. Natur. & Fil. Philos. c. V.*

II. Sciebam: Aurum naturale Solis esse Filium, siquidem illud est cum ætheria materia ejusdem naturæ, aut potius nihil aliud, quam cœlestis Materia, quæ prius puro quodam in loco naturam corporis induit, quam in perfectum fixationem reduceretur. Uti *Raimundus Lullius, in Tractatu suo, de Intentione Operantium, ejus Genealogiam elegantissime describit.*

III. Incideram in *Dni. Kenelmi Digbæi Demonstr. Immortal. Anim. Ration. c. 7. p. m. 62.* locum istum: Vasorum vitreorum ope, peculiari quodam modo factorum & artificiose dispositorum, collectos Solis radios in pulverem fusci coloris, aut purpurei in rubrum vergentis, præcipitados fuisse. Quibus postmodo subjungit: Fraus nulla huic operationi subesse potuit; nil enim in vase, antequam disponerentur, conti-

nebarur; peragi etiam debet in calidiori anni tempestate, ut effectus iste sequatur. Hac porro operatione aliquibus diebus duæ fere uncia colligi potuerunt. &c. Ex his omnibus ego cœpi conijcere; licet vero sit alienum, quod apud eundem *Digbaum, Thær. Sympath. p. m. 27.* proditum legimus: Esse substantiam Lucem materialem atque corpoream: (Cui sententiæ, *Opere de Medic. Ort. & Progr. S. Magnum, n. 35.* non invitus accedit *Helmontius*, lucentisque exemplo eam silicis probat: quæ, quod lucet, à Sole utique habet; demumq; addit: esse lumen revera ens extra lucem.) Quæ si, inquam, à vero abessent longius, Solis tamen calori, fieri non posse, quin sulphur præstantissimum insit, ad nos per aëra devectum. Statuere enim *Tackium, de Genealogia Auri, Tractatu:* Spiritum illum, quem quotidie una cum aëre, in maximo nostro bono, haurimus imbibimusq;, rubra illa Tinctura refertissimum esse. Nam est in Sole Balsamm omnium præstantissimum, nunquam se corrumpi patiens; quod si è Sole eruere sciveris atque humano didiceris balsamo applicare, nobilissimam Tibi omnium medicinam acquires: *Henr Nou. in Prod. Physf. Herm. 6. Cap. p. 37.* cum quo tandem conclusi: Calor Solis seu Balsammum ejus, beneficio radiorum, inferioribus corporibus impertitur. quod si Magnete creato illud comprehendere atque ex eo prolicere

pote-

poteris, thesaurum millies auro & argento preciosioremi tibi comparabis, cujus robori omnes cedere morbi cogentur. In quam sententiam *Oswaldus* & ipse *Crollius* in *Præfat. Admonit. sua Basil. Chym. præfix.* Volentibus, inquit, vitam hominis ad summam sanitatem adducere, opus erit, quærere Solem non Elementalem, sed calorem illum cœlestem Solis & Lunæ, habitantem in incorruptibiliore substantia sub Lunæ globo reperibili: hunc calori vel spiritui nostro similem reddere, quod fit, cum in medicinam & cibum suavissimum præparatus fuerit.

Quæ cum sic præcepissem mecum, atque ante animo peregissem; coepi porro in eam descendere cogitationem: Annon

IV. quem dixi, Magnetismus, qui, in aëre positus, tempore æquinoctiorum imprimis, (quo aër atomis ætheriis balsamicisq; quasi redundat,) cœlestem illam materiem formâ humida attrahit, per auram è solaribus radiis Sulphur aureum sicca forma itidem attrahat?

Supposito igitur igne illi, cujus jam aliquoties mentionem facimus, Magnetismo, idque fereno cœlo, in aëre maxime libero, extemplo ille, quod suum erat, agere atque operari coepit. Tot tantisque experimentis, atque laboribus Aurum istud Auræ stetit investiganti.

Hoc igitur voco solare Balsamum, seu vivificum Sulphur, vi magnetismi universalis ex aë-

re attractum, quod sanitatem cum primis conservat & corporis nostri cum partes, tum humores à corruptione atque putredine vindicat ac tuetur.

Nam, quia hoc Sulphur haud dubie à Sole cœlesti (Lucis ac vigoris vitalis fonte illo aureo) emanat juxta ac influit, Aurum ausus sum appellasse, præferente facem *Hortulano* Philosopho, qui in Tabulam Hermetis Commentaria scripsit, & per Solem Aurum intelligit Philosophicum; quod Lapidis Parentem, & vere quidem, nominat.

*CAP. V. De Magnetismo universalis,
Aurum ex Aura attrahente.*

Multi multos modos excogitarunt, quibus spiritum sive (cujus c. 3. meminimus,) Mundi Sal ex aëre sibi acquirerent, superstitiose quidem, quantum ego judicare possum, diligentes nonnulli: è contrario media via incedentibus cæteris, quos sequi tutius liceat.

Est penes me Vetus liber *MSC.* Germanicus quidam, à Ludovico Gottfrido Otthmaro quondam mihi communicatus. Existimat, quisquis est, ille inter alia Autor, posse, si fuerit sudum, materiam istam cœlestem, per commendatissimæ venustatis Puerum aliquem, duodecim, aut ad summum sedecim annorum, in planis iisdemq:

demq; suavitate odorum refertis, sitisque aduersus solem orientem locis colligi, ore aërem attrahendo, emittendoque subinde in amplissimum aliquod vitrum, quantum satis est, animam sive Spiritum illum.

Quam mirum autem rarumque Instrumentum istud est, cujus, Cucurbitæ instar, è poroso Balenæ osse, rationem conficiendi, in *Pbænice Philosophica sua*, præscripsit I. R. H. attracturum haud dubie spiritum magnetica vi, si chalybis scobe, silicibus in pulverem redactis, extractoq; è gammaris fluvialibus succo, ante maceres probe.

Sed sunt Anonymi ista alterius, quæ nunc pariter producenda. Includi Is vitro, quæ nonnunquam æstate cadunt crystallinæ, mistas Ammoniaco Sale, grandines jubet: Futurum enim, uti materies, utpote Magnetica, hæc ex aëre Salem eruat, extrinsecus Vitro circumcirca adhaerescens. Injiciatur hic eliquato argento, fiatque ex, imprægnato eodem, metallo concavus cum epistomio Globus. Quod si inclusum isti jam ore extraxeris aëra, habiturum te idoneum, ait, quo, aquæ forma, Mundi Spiritum prolicias, Instrumentum.

Advocandus nunc quoq; in partes *Oswaldus* est; qui, in *Mich. Sendivogii Lumen Chymicum*, p. m. 43. vidisse se, ait, ex auro, argento, ære, orichalco, elaboratos variæ magnitudinis globos hydrau-

hydraulicos: quibus sine mora, in hypocaufto licet calefacto, frigidissimæ naturæ raræque admodum virtutis atque indolis aquam attrahere reddereq; è vestigio in proclivi fuerit.

Succedat *Barnerus*, cujus modus hic est: Vitrum pyriforme in cuspide clausum, in basi autem aperto foramine non largo, glacie minutim contraçta vel nive adimpletum, radiis solaribus magis ferientibus sub Canicula præcipue, ubi Solis calor intensior, expone: sic Sal nitrosum lateribus per ἀλίπεϊστον adhærescit. referente *D. J. Dav. Porez*, in *Anatom. Chym. Vir. Rhen. p. m. 5.*

Peculiaris quoq; conficiendi aheni vasis, flammæ in modum, ratio est. quo præsertim si imposueris cum minore spongiam, hauriri & ipsum posse *Staricius* aerem putat. Prolixiora sunt, quam quæ hic repeti debeant. Adeundus ergo, in *Heroum*, quem vocat, *Thesauro*, consulendusque autor ipsemet est.

Quid porro? Silices calcinatos nigros, dum adhuc calent, aëri committe & humiditatem repagulis solutis abundantissime attrahent, quam per Retortam destilla & caput denuo aëri committe ad attrahendam humiditatem: in qua si Sal Nitrum solvas & coagules, coagulatum tantas acquirat vires, ut duplo vel triplo plus fulminet, quam ante imprægnationem, quæ tamen sæpius repeti debet. *D. Frid. Hoffmannus* in *Dissert: de Method. medend. p. m. 267.*

Aliter autem multo *Eglinus*. Qui ingentem è Vitro Retortam fervido sabulo imponens ac folle asfiduo inflans, id consecutus demum est, ut confita velut undique guttulis videretur. Obstructa ista arctissime os, ac diu noctuque, in Balneo Mariæ, per integram septimanam constituta, dedit hydrargyrum.

Fertur & nostra memoria fuisse, qui, citante *Witth. Christoph. Kriegsmanno* in *Taut: p. m. 72.* Machina animata Mercurium sibi compararet.

Non indignaberis, Lector, quod de Globo Sulphureo, proximo à me anno, ex præscripto *Dn. Ottonis Gerickii, Patrit: & Conf. Magdeb.* confecto, paucis hic moneam.

Non is una tantum virtute preditus est. præterquam enim, quod impulsiva & conservativa, expulsiva item sonanteque atq; calefaciente, nec non lucente denique polleat, peculiare id quoq; habet, ut, cœlo frigido, humente aura attracta, ambabus manibus prehensus, maximum, velut è vestigio rupturus, edat fragorem.

Ex his igitur, quos non unos jam allegavimus, modis, uter utri præferendus, Lector æquus judicet velim. Neque n. sic comparati singuli sunt, ut se omnibus probent juxta atque commendent. Ego, si, quod sentiam, expromendum nunc libere fatendumq; absq; ullius præjudicio sit, quantum quidem ad verum Magnetismum universalem, non repugnaverim, si quis *Polono Nobili*

bili, Sendivogio, tulerit primas. sive Sethonio verius, cui omnino asserendum videtur *Novum Chymicum Lumen*: cui & ipse fidem non derogo, in *Ænigmatē*. scribenti, quod annexuit: Aër est veterum Philosophorum materia. Hic est aqua roris nostri, ex qua retrahitur sal petrae Philosophorum, quo omnes res crescunt & nutriuntur. Estq; Magnes noster¹, quem in præcedentibus, Chalybem esse dixi: N. B. Aër generat Magnetem. Magnes vero generat vel apparere facit aërem nostrum.

Nam scimus Chymica doctrina, Sale[m] produci in omnibus mundi partibus calore ipsius mundi naturali; qui dum agit in ipsum suum humidum, id depascendo, ut nutriatur eo, humidum ipsum desiccet: quod autem in ipso naturali humido desiccatum est, Sal est naturale rei cujuscunq;, cum in id resolvì nihil non possit. Hac expertus ratione modoq; sum, quod in Sale, quasi spiritu universali terrificato, incombustibile quoddam, sive secretum ignis sit elementum, qui easdem cum primitivo igne actiones habet.

Hinc non impossibilis utiq; Vegetabilium in Mineralia transmutatio, statuenda; sicut neque jam Vegetabilium, jam Mineralium ab uno eodemque fermentali principio, pro diversa tantum dispositione, productio. Quam *Dn. Phil. Talducci à Demo, Generalis Architectura militaris*

*vis per regnum Bohemia præfectus, in Observati-
one Physico-Metallurgica, demonstrat, neces-
sariisq; confirmat experimentis. referente D.
Phil. Sachs à Lewenheim in Schol. ad Observ. 113.
Miscell. Curios. Ann. 2. Mineralia n. & Vegetabi-
lia non differunt, nisi quod illa sunt volatilia,
hæc fixiora & fixissima, ut Sol & Luna. Georg.
Horn. in Arca Mos. p. m. 29.*

Ex his jam omnibus conclusi: quod, si cujus-
vis corporis quælibet externa forma mortifice-
tur, & deinde ad universalitatis formam, quæ
salina est, reducat, Magnetismus fiat, qui nihil
est aliud, quam Sal fixum, seu Alkali, summe
purificatum.

Quemadmodum autem Salia omnia, per ig-
nem & auram, in Nitrum ardens convertere li-
cet: immo ipsum Nitrum ardentem vitam su-
am, sublatam igne, perpetuo ex aëre consequi-
tur: ita, ac quum Regia velut idem Solis pro-
genies, sive etiam Solis Ales Ægyptius sit, o-
mnium optimū, si sit mei arbitrii res, subjectum
id censeo, unde, ope carbonum pulveris, figi
Nitrum in igne, pararique universalis ille Mag-
netismus facillime queat. Quamquam si non
præferendos, certe neque secundos illi existi-
mem Cineres clavellatos, quorum & vis mani-
festa, fixosque esse igne jam, omnium testimo-
nio, constat. Possunt hi enim, post fusionem &
depositionem, in purissimum nitidissimumque
Salem

Salem converti: imo, quo de ipse testari habeo, non semel expertus, non multo tempore, naturale in Nitrum, aëris beneficio mutari. Videntur n. Alcalia omnia quodammodo typum representare Philosophorum Chaos, in quo, ajunt, reviviscere eorum Mercurium; quod de Tartari Alkali habet *Tachenius, Hippocr. Chym. p. m. 60.*

Quæ & hujusmodi Salia Magnetica, ad universalitatis formam redacta, non ex aëre tantum suavissimi saporis aquam attrahunt, in qua Spiritus & Sal mundi; sed ex Minera quoq; illa, quam supra Hasfiacam memoravi, Magnesia Piemontana, Antimonio, Sulphure communi, Carbonibus cum vulgaribus, tum bituminosis &c. Tincturam purissimam ac, non alienum istud cum maxime illi, quem intendimus, scopo, sive Aurum, seu Sulphur, quod quotidie, beneficio solarium radiorum, ad nos defertur.

CAP. VI. De Modo attrahendi Aurum ex Aura.

Philosophis Metallorum Regem, Aurum, Solem appellare placuit, eo quod Solis radii visibili ac modo infinito dispersi, in uno Auri corpore invisibiliter coadunati essent. Hoc Solis effluvium Scriptura Sacra appellare videtur מנורת שמש pinguedinem seu florem stillantem Solis; Deut. XXXIII, 14.

Equidem extant, super Sulphure Solis terrestri,

veteris, diversa Autorum scripta; sed, qui de
 attrahendi id modo ex primo fonte, Aura scilicet,
 Solis radiis repleta, verbulum ullum fecerit,
 non memini quenquam: sive id ignorantia
 forsan, seu, quod suspicari & ipsum liceat, invidia
 factum. Et quanquam, separatis & ipsos
 temporibus, de acquirendo ex aere, Magnetum
 opera, quos nonnulli sibi peculiare excogitarunt,
 docuisse, nulli inus negatum: nondum
 vidimus tamen, qui de Sulphure universalis, quaque
 indispensandum id ratione, commentatus hactenus
 aliquid sit, aut cum literato communicaverit
 Orbe. Præter unum *D. Fabrum Monspeliensem*,
 cujus ista, ex *Hydrograph. Spagy. c. XIV.* legi
 hic volumus; in quibus videlicet suam aperte
 ille sententiam prodit, dum: In fonte, ait,
 Chymicorum esse partem fixam rubeam & albam
 in duplici differentia; rubea quæ sit, Aurum
 Philosophorum, & quæ alba sit, Argentum eorundem.
 Cæterum videtur hic, fontem suum de duabus
 substantiis, Salis habentibus naturam, ex una
 tamen eademque radice ortis, velle elicere.
 (*vid. c. XIII.*) quo nomine non possumus nos
 facere cum ipso, & rejicimus merito, quam ille
 fovit, opinionem; nihil quicquam in *Nelliana*
 desiderantes: quod Calor & Balsamum Solis
 Magnete creato comprehendi possit: (*in Prodr. Phys. Herm.*)
 Quibus enim quid aperitus, procul
 omni obscuritate, dici poterat? Sed aut Magnete-

tem ille modumq; attrahendi penitus ignoravit, aut, ut solent plerunquē isti arcanorum suorum retinentissimi esse, propalare in vulgus noluit.

Quod & ipsemet factitare, continereq; intra scrinia, adeoque suppressere omnino poteram Inventum hoc meum: sed non id, inserviendi aliis, proprium ac solenne mihi, tum ardor quoque atq; ad idē illos studium excitandi, contentio sane improba a me impetrari permiserunt; ut qui subinde in animo versabar *Gellianum* scite admodum dictum: Qui loqui vult, quod nemo intelligat, magnam rem præstat, si taceat.

Age itaque, compara tibi sis Magnetismum, album illum eundemque purissimum; quo de præcedens tibi caput, si voles, loquetur. Sint deinde decocti lateres quatuor: quos intra, Crucibulum, cui continetur ille, supposito igne, Cælo sereno, ne corruat, coherceatur. Quo facto; istum, quem dixi, Magnetismum, brevi admodum tempore, reviviscere velut moveriq; atq; minorum quasi centum spatio, Sulphur aureum, Aurum Auræ mihi dictum, ex Aura videbis attrahere; intus & extra Magnetismo colorem herbeum, eumq; summum, posteaquam autem fuerit refrigeratus, cæruleum, qualisq; esse Cyani solet, assumentem. Quod non sine summo visentium stupore, fieri consuevit.

Cæterum, experiri volentibus, non inutile fue-

fuerit, uti mediis quibusdam, cum Magnetismo maxime disponendo, tum regendo cum primis igni idoneis; quæ sane operosius describuntur, quam exhibentur. Quod si manum tamen ipse admoveris, secutus velut indicem, illa, quibus te instruximus satis hæctenus, cogniturum te media, perventurumq; illuc via multo faciliori, quam nos in ipsam Modi velut arcem penetra- vimus, nulli dubitamus.

CAP. VII. *De Tempore attrahendi Aurum Auræ.*

Auctor in libris suis *de triplici vitâ*, *Marsilius Ficinus, Canonicus Florentinus*, (qui solius Platonis imaginem in cubiculo habebat & ante eandem dies noctesque lampadem ardentem perpetuo suspendebat: referente *Harting. in Dryad. Eccles. c. 12. p. 75.*) in eo melius maxime est: in conciliandis cœlestibus Gratiis sive pro materia metallorum sive herbarum &c. ante omnia Lunam esse considerandam, ut sit in mansione sua operi optato, convenienti, nec non in signo & aspectu ad illam gratiam, quam tibi contendis expetisque. Deinde, ut Sol sit benigno aspectu copulatus Lunæ, & in domo istius Planetæ & in benigno aspectu istius gratiæ, cujus influxum procuras, & quæ sequuntur.

Quid? quod *Schottus*, (*in Technica Curios.*

L. 9. *propof. 26.* Chronometricis instrumentis applicaturus Indicem Spagyricum est, materiæ Hermeticæ eligendæ tempora determinaturum.

Neque tacendum h. l. & istud videtur, haud ita multo ante Ænigma communicatum mihi secreto fuisse, in quo est hæc sententia: Quær. Quale Animal? In cœli plaga septentrionali conspicitur Animal septem lucidis stellis inter alias signatum, quod habet correspondentiam cum terrestri ejusdem naturæ. Sumatur, Marte existente in domo Solis, cujus Filia cibetur sanguine Fratrum suorum: unoquoque existente in proprio domicilio, ut crescat: hocq; Sole existente in domo Martis. Hæc juvencula submergitur a sorore sua habitante in propria mansione per numerum maternæ cœlestis signaturæ. Sed religioni ducimus, scrupum istum tam dignorum, quam indignorum pariter, auribus exponere, profanareq;, quam tectam esse cum primis, quisquis est Autor hic ille, voluit, Arcani profecto non vulgaris & momenti maximi rem.

Non possum non tamen, cum *Galil. Galilei Nob. Florent. in suis Nov. Antiquis Sanctiss. Patrum p. m. 56.* istud dicere: Non credo, che sarà lontano dal ben' filosofare, il dire, Che egli, come Ministro massimo della Natura, & in certo modo Anima e Cuore del Mondo, infonde a gl' altri Corpi, che lo circondano, non solo la Luce, ma il Moto ancora, &c. Nam solo lumine &

motu

motu cœlum influere, multis rationibus probavit *Alexand. de Vincentinis, de Cœli influxu in sublunaria, c. V.* Imprimis mirandam vim & energiam Solis descripsit latius *Dionys. Areop. in libr. de Divin. Nominibus.*

Itaq; Sphæra Solis duplici ratione vivificum excitat calorem, primo quidem & principaliter Sole, Astrorum maximo, suis radiis illustrante omnia; deinde perenni ac continua motione corpora interclusa distrahente.

Quantumvis autem Aura vel Aër à Sole quotidie accendatur, unde Lux diem faciens, ortum ducit, multo subtilior, quam quæ ex aqua vitæ accensa. *Petr. Borell. Obs. Medico-Phys. 3.* quum tamen temporis calor non eodem modo & semper vigeat (nam Autumno & Hyeme fere languet extingviturq; ; Vere autem Æstateq; crescit ille ac intenditur.) adhæc natura non tam signi cœlestis, quàm propinquitas & rectitudo Solis supra nostros vertices, causa esse caliditatis non hodie demum credita sit, copiosissime rectissimeque Solare Sulphur, sive Aurum Auræ, Sole Cancrum, sive Virginem, sive, omnium optime, Leonem ingrediente, quovis, seu matutino, seu meridiano quoque tempore, attrahitur. Quod meomet probatum exemplo ire hic iterum possum, si sic postulet res. Die n. X. Martii anni hujus 1673. Sole Arietem ingresso, meum usitato ponens Magnetismum, vix volam, quod

ajunt, vel vestigium Leonis viridis reperi, ac vix de colore suo, quem album ab initio habuerat, quicquam ille mutavit. Urut, per duas fere horas, igne fuerat domitus. Die XXIX. ejusd. Mensis experimentum idem iterum cepi, majoremq; Auri Auræ consecutus sum vim. Unde quis non advertit, quantum momenti ad eam rem cum apricitas diei, tum calidior anni pars afferant?

CAP. VIII. *De Coloribus Auri Auræ.*

SI quicquam credimus. *Henrico Khunrado*, offendisse se ille, in *Theatr. Æternæ Sapientiæ*, p. m. 147. apud quendam, Leonem viridem, universalis qui esset, ejusdemque sanguinem, h. e. non vulgare Aurum, memorat; sed vidisse se suis oculis, ait, contrectasse etiam manibus, lingua porro gustasse atque ad extremum Sapientum Aurum percepisse odore. Idem etiam de isthoc, quod jure meo mihi vendico, Auro, seu Leone viridi affirmare habeo profecto. O benedicta Viriditas, gyrans per universum, cujus Centrum ubiq;, peripheria vero diffusa per omnes naturæ abyssos!

Quod nec ipsum diffitebitur, opinor, *Job. Agricola*, in *Popp. Commentario*, sic scribens. p. m. 15. Vertitur hæc ritissime in Aurum nostrum Viriditas. Sed non abs re ignorasse mihi ille
vide-

videatur, quonam præparari istud debeat modo. At enim experimento verba hæc nostro apprimè conveniunt.

Nam & primo ille viriditatem; colorem deinde cœruleum, ad ultimum autem purpureum induit. Ubi notes velim: si viridi in Magnetismo Leoni paulo fortiorem ignem supposueris, repetere eundem chaos suum, linquereque, quem occupaturus alias fuerat, nidum, i. e. Magnetismum, vacuum prorsus, qualisque ante erat, quod non parum mireris, album. Mature igitur & dum calet adhuc, imbutum Leone viridi Magnetismum, mortario infusum, contunde. Quod si solvi fontana hunc aqua patiare, viridis fiet, sic tamen, uti mox in pulverem Leo ille purpureum præcipitetur, qui abluitur. Pari ratione, si redacto in pulverem Magnetismo vini Spiritum infuderis, digerique ista permiseris leniter, viridis, quem jam aliquoties nominamus, Leonis hic sanguinem, sive Sulphur aureum forma rubra extrahet: præparando Auræ Auro potabili, asservandum probe; de quo sermo jam in sequentibus nobis instituetur.

CAP. IX. *De AURO AURÆ potabili.*

Duplicem *Hornius* (*Dedic. in Bernb. Innov.*) Medicinam Philosophorum statuit; Materiam vere & simpliciter uni-

versalem : (vulgo, Lapidem catholicum magnum unīversalissimumque :) alteram fere & secundum quid unīversalem, alio nomine Lapidem catholicam parvum & Tincturam metallicam ; hujusque, ex quibus præparetur, diversas materias esse : Illius iuventorem Hermetem Ægyptium : hujus Geberem Arabem celebrari. Materiam illius Solem cœlestem : terrestrem hujus, sive Aurum. Gaudere utramque suo Magnete, cujus illa auxiliis, de potentiâ, uti loquuntur, in actum vimq; multiplicativam reducatur.

Non faciunt hæc ad palatum *Johanni Reschio, in experiment. Ostandr. de Sole p. m. 119.* eoque illam ille sententiam respuit. Verum enimvero, quī, suo quodam respectu, fundamento careat, sane ego non video : Nam Mercurius noster cum Auro arctam adeo cognationem habet, ut magni nominis Philosophus de eo scriptum reliquerit, *Aurum nihil aliud esse, quam Mercurium istum æthereum, in puro quodam loco summe coagulatum & ad perfectam fixationem redactum. Vid. præf. D. Joel. Langelott. in D. Joh. Tilemanni Experimenta.* Et si nondum horum oblitus, Lector optime, es, quæ, de attractione prodita hæctenus ; nec dum excidere ista animo potuisse, credibile est : Solis Sulphur & Aurum Auræ sponte sequi Magnetismum. Inde igitur paraturus potabile Aurum, præcipitarum Sulphur

phur aureum adhibens, ablue, sociatumq; cum Mundi Spiritu, ex præscripto artis, sustine figere. Aut, si rudis horum ignarusque omnium es, destilla tinctum Auræ Auro Vini Spiritum, quoad ejus quarta quidem superfuerit pars, habebisque residuum Aurum videlicet potabile, gratissimi ob rubedinem aspectus. Quod quamvis initio falsedinem aliquam præferat, quam, qui gustarit, lingua percepturus facile est, sedit tamen, interpositis diebus aliquot, limpidæ instar, Magnetismus, Tinctura innatante, quam, depletam, a Solis radiis in vitro munieris probe. Ad Solem enim expositum Aurum istud, paucos intra dies, decolor redditur. Unde, Solem Aurum hoc Auræ retrahere, Sole clarius patet meridiano.

Ac veluti *Cap. 3.* in Aqua, destillata ex Nitro, Animam astruxi esse vivificantem, quæ in debito subjecto incorporetur: ita cum eadem Aurum Auræ, meum quod dixi, conjungi figique, atque ex utroque, præstantius efficaciusq; quod sit, Aurum effici potabile queat.

Cæterum post hanc Medicinam, ex Auro metallo, nobilissima eruitur alia. nam illa anima Nitri, quæ etiam appellatur Sol & Luna abscondita Spiritualis, Sulphur naturæ invisibile, & Aurum Philosophorum vivum, resolvit potenter Aurum corporale metallicum, & tunc Aurum, cum Auro mixtum, in natura subjecti, Au-

rum illud spirituale corporale hoc vivificat; & Aurum hoc corporale illud spirituale ingroffat & sic fit Spiritus Corpus, & Corpus fit Spiritus, & ambo simul unum spirituale & inseparabile: tunc Aurum tale vivum incorporatum generat Aurum. Hinc non tantum *D. Petr. Joh. Faber* de Nitro, (cujus non semel antea, imprimis autem *C. 3.* pluribus supra factò mentio est) in *Panchymico suo*, *c. 40. l. 4.* vix dicenda scripsit revelandaque: nempe, in intimis naturæ visceribus ignem vitæ clausum contineri, quem si quis coagulare & fixum facere possit, eiq; tinturam dare auream vel argenteam, eum possidere Arcanum; sed & per Nitrum *Gansandus* opus suum & incepit pariter, manumque ei feliciter ultimam imposuit.

Quæ si vero videntur abesse; num & Nitri nimirum crudi purgati ope, Sulphura ex Metallico Auro, horæ unius morula, nulloq; pene negotio extrahi posse; num, inquam, & istud, Lector, tale tibi videbitur? Multo magis, opinor. Nihilominus res, uti dixi, se habet. Neq; enim hodie demum istud, aut heri, expertus multoties sum. Et vix septimana una aut altera labitur, cum, præsentibus nonnullis Amicis cæterisque Affectibus meis, metalla ex ordine singula sic probo, efficioque, uti, extractis ex uno quolibet, injecto seorsim Crucibulo patulo, Sulphuribus suis, interposito horarum aliquot spatio,

tio, potabilia jam essent: iisdemque, inter alia, Lunæ purpureum quoq; exhibeo Sulphur ac tale prorsus, quale vel Solis unquam, sive Veneris, porro, seu & ipsum Martis denique queat apprehendi. Ut sic recte scripserit, qui se *Philaletæ* nomine Orbi commendare literario voluit: In omnibus Metallis vulgi Solem nostrum; at in Auro Argentoq; propinquius contineri.

Ergo ô felix terque felix ille Artifex, qui consequitur a clementissima summi Jehoyæ benedictione artem conficiendi præparandique SAL istud quasi divinum, cujus efficaci operatione corpus metallicum sive minerale corrumpitur, destruitur, demoritur: anima tamen ipsius interim revivificatur ad gloriosam corporis philosophici resurrectionem! uti exclamat *D. Job. Frid. Helvetius, in Vitulo Aur. p. m. 15.* At non est hujus, ista loci contemplatio, & de tabula manum.

CAP. X. *De Virtutibus Auri Auræ, in Regno Animalis.*

Quibus vitalem in juvenibus Spiritum (qui est humidum & calidum radicale, mumia innata, & sedem in medio hominis corde habet, tanquam sustentaculum omnis vitæ nostræ) conservare, in senibus vero langventem restaurare & eos velut ad juventutem reducere, quoad vires, sicque vitam hominis

nis in summam adducere sanitatem volupe est, opus his erit quærere non Elementalem, sed calorem illum cœlestem Solis & Lunæ, habitantem in incorruptibiliiori substantia, sub Lunæ globo reperibili, hunc calori vel spiritui nostro similem reddere, quod fit, cum in medicinam & cibum suavissimum præparatus fuerit; ita ut per os assumptus statim per humanum corpus penetret, omnem rem, maxime carnem, sibi unitam teneat incorruptam, virtutem & spiritum vitæ nutriat, augeat & restauret, omne crudum digerat, omnem excessum cujuscunque qualitatis amputet, humidum naturale faciat abundare, & calorem vel ignem naturalem debilem confortari, inflammari & augmentari procuret. *Vid. Osw. Croll. in Præfat. Admon. sub Basilica Chymia præfix. p. m. 101.*

Hujusmodi Medicinæ *Petr. Poterius Confit. & Medic. Regis Christian. in Pharm. Spagyri. l. 3. Append. p. m. 602.* meminît. Hoc si universale, inquit, desideras (medicamentum,) facit Solis splendore illustretur, cujus influentia non tantum ejus tenebræ removentur, verum & ejus beneficio calore illius compacta materia attenuatur & vere fermentatur.

Quemadmodum ergo Aurum Auræ hoc meum Solis calori natales velut ortumq; debet: ita si cum Spiritu vel Sale mundi, non ex Magnesia tantum sua, sed ex radiis quoque Lunæ erutum,

atq;

atq; ob id Lunaria a Philosophis cognominatum, conjungendum figendumque id sit, quis dubitet vero, omnium, quotquot sunt eruntve præstantissimam Mundo Medicinam promitti reque ipsa fieri posse? *Conf. Robert. de Fluctibus cap. 5. lib. 1. de Uromantia & Minsichtum*, in descripta Unicornu mineralis præparatione, cui in primis Sal ærium nitrosum adhibet.

Annus jam non amplius unus præterlabitur, ex quo, conservantis cujusdam saporis dulcissimi Salis ope, ex sanguine meo confeci Thermometrum. In quo hodieq; nihil ille sanguis meus fuit mutatus, sive naturam seu colorem etiam spectes, duraturusq; ad ultimum usq; vitæ meæ periculum est. Ecquid verò tibi videtur? Mihi hic quidem nullum dubium fit, si, tanto extra corpus intervallo, sanguis servari humanus potest, præstari in ipso id corpore potius, unito cum primis cum Sale, ut superius dictum, Mundi universali, Auræ Auro sive Sulphure aureo.

Quod autem ad hujus in Regno Animalium virtutes, quibusq; præsertim fugandis morbis faciat, de hoc vero nullum experientis quidem meum est documentum. Sufficiat, me hæc semel & succinctè dixisse: Omnia summa in eo esse, restitisseq; per se id hæctenus, sive melius cum Mundi Spiritu unitum, vel, quod ipsum idem etiam est, Leonis viridis sanguinem purpureum, despe-

desperatissimis plerisque morbis, explicitosque felicissime esse, qui uterentur; persuasumque esse firmissime mihi: Universale hoc medicamentum, (si, quod unum laboro in præsens, perfectum in posterum dedero,) quadruplici præcipue facultate: Diaphoretica atque abstergente quadam vi: alteratrice item exsiccanteque: alexiteria porro: corroboratrice denique, specifica & sympathetica, undecunque conspicuum & excellens fore.

*CAP. XI. De Virtutibus Auræ Auri,
in Regno minerali.*

NON interturbanda vitæ officia, nec imponenda imbecilli puerorum ætati, quæ adulatorum illorumque propria sunt, quos firmata Viros jam fecerit ætas: ut de suo Poëta Princeps mihi istud hic largiatur. Hujus ego præcepti memor, Auro Auræ huic, velut partui meo, non tribuo, quæ robustos, eosque decent, qui plus pueris possunt. Nondum enim istud infantia velut annos excessit. Quod si viribus ultra procurrerit, tum de eo demum & bene sperate, & confidere optime licebit. Quandoquidem autem Solare id Sulphur; Tincturasque jam esse Sulphura omnia, apud Philosophos in confesso, opinor, est, fixa scilicet aliisque metallis unita, nullum jam iterum mihi dubium surgit: plus utique, in cætera, imperfecta utpote metal-

metalla, licitum Auræ huic Auro, postquam de perfectione fermentationeq; cum Auro metallico sua ipsi constitit, quam Vegetabilia mineraliaq; illa Sulphura possunt. Tenendum istud tamen etiam atq; etiam est, in stupendo hoc opere, primas omnino Sali universalissimo volatili tribuendas deferendasque esse. Quod ex Nitro uti facillime obtinueris, si, quæ superius sunt prodita, ea hic recorderis: sic te, exemplo, quo volatile Tartarum redditur, maxime observare præparandi modum etiam velim. Qui et non parum paucos corserit, in his *Job. Baptist. Helmontium, lib. de Febr. Ludovicum de Comitibus, in Discept. 6. p. m. 38. Danielem Ludovici, in Dissert. de Volatil. Tart. Discept. 9. p. m. 66.* econtratio extiteret tamen, qui nihil quicquam fere laborandum sibi hic ducerent. Ad eas, *Sodes, D. Joel. Langelott. in Epistola ad præcell. Natura Curiosos p. m. 5. Et D. Dav. von der Becke in Epist. ad Langelott. D. Georg. Wolffg. Wedel in Specim. Exper. Chym. p. m. 55. Alios.*

Cæterum, paucis ab hinc septimanis, multo ego faciliorem inveni viam, qua non Tartarum modo atque Vitriolum, & Sal commune, atque alia hujusmodi: sed & Nitrum ipsum, paucis admodum horis, in Mundi Spiritum, seu gratisissimi plane saporis Aquam, Alembici vitrei beneficio, destillare & sic porro in volatile Sal album transformare liceat. Unde verum Alkahest

hest prodit. Quid? quod in se ipsum etiam præsentissimum esse instar remedii queat, ardentibus Febribus pellendis. Sed de eo hic obiter tantum.

Qui autem cum *P. Athanas. Kircher*o in *Mundi sui subterr. Tom. II. Lib. II. sect. II. c. XI.* categorice negat, possibilem esse arte purè naturali confectiōnem Tincturæ Philosophorum, quæ omnia metalla in Aurum Argentumq; substantialiter tingat, ac projectione sua finite in infinitum multiplicet; ille legat *Mantissam Spagyri. Pharmac. Reg. D. Joan. Zwelferi p. 1. c. 1.* & quæ ibi contra dictum *Kircherum*, pro Chrysopeæiæ veritate & possibilitate, adstruxit; nec non *D. Job. Taskii Chrysopeiam animale[m] & mineralem p. m. 3.* & *D. G. Morhofij de Metall. Transmut. ad D. Langelott. Epistolam p. m. 87. & seqq.* Quam Tincturam licet perpauca obtineant, e rerum tamen natura proscribere minime decet. Habet n. & illa, quemadmodum arbor scientiæ boni & mali Proco Parentum nostrorum, suum de cœlo genium, qui rhomphæa bis acuta eam protegat & curiosos ac indignos arceat: cum pauci sint, qui virtutem & divitias affluentes jungere noverent.

De hac Medicina apud antiquum *Autorem Gallicum* ipsa Natura, in Querela Sua, ita introducitur:

*Qui guarit toute maladie,
& qui l'a, jamais ne mendie :*

Qui

*Qui en a une once & un seul grain.
 toujours est riche & toujours sain :
 En fin se meurt la creature
 de Dieu contente & de Nature.*

*CAP. XII. De Virtutibus Auri Auræ,
 in Regno Vegetabili.*

Nimirum tenet communis Philo-
 sophorum sententia, posse materia i-
 pforum universalissima, arborum steri-
 les fœcundari, herbas, floresq; atq; radices me-
 dia hyeme produci, quamlibet arborem quater
 & amplius anno, maturos ex se fructus edere,
 ex arefacta etiam tenerum institui surculum, a-
 marosque quantumvis fructus omnes dulcesce-
 re: *Job. Walchio, in Tract. Philos. & Chym.
 Germ. p. m. 252. referente.*

Obtinebat ex eo Magi nomen *Albertus Ma-
 gnus*, quod in ipsa frigidissima Bruma omnia ge-
 nera fructuum, ope hujus ætherei Balsami, ad
 plenam & perfectam maturitatem producere
 posset. *Dn. Kenelm. Dygb. Dissert. de Plant. Ve-
 getat. p. m. 72.*

Equidem non evertimus nos fidem horum
 verborum, neque, qui ambigat, facile est: Mer-
 curium universalem florivivis plantisq; au-
 gmentum aliquod odoremque conciliare: quin
 tamen, unitus cum Auro Auræ nostro fixusque
 in lapidem, majores sibi vires acquirat, dubi-

um & ipsum esse mihi non potest. Nam, si *Walchium* iterum audimus, (p. 253) Tinctura ex hoc Lapide fit, si, quantum granum milii est, dissolvas in aqua. Qua in ipsum postea Vitis velut cor sive medium infusa, non illa è vestigio virgam tantum foliaque atque flores, contra communem naturæ cursum; sed, quod omnibus admirabile videatur, fructus etiam maturos nobilesque protrudet.

Observationem merentur & ista *D. Petri Job. Fabri*, in *Palladio Spagirico c. 2.* Per humidum radicale mundi luce inprægnatum in Phialis vitreis posse flores, posse plantas plantari & nutriri, crescere & germinare, posse & arbores & plantas è longinquis terræ plagis impune & incorrupte deportari, posse & quater in anno germinare, florere ferreque; fructus, modo ne frigus ambientis aëris externum pepasimum fructus impediat & retardet, posse semimortuos resuscitari seu potius renovari. Sed sunt, qui Autoris experientiæ hic diffidunt, imo ea plane volunt sublatam. Sustinui tamen anno proxime elapso, nec refugi eum ego laborem. Interim neque justa laude debitaque *Borellum* hic fraudans, qui, qua eundem, digito velut monstravit, *Histor. & Observ. Medico-Phys.* Ita enim is, *Obs. 37.* Aqua sola, inquit, nutriri & augeri posse plantas, vix credidissem, ni, per sex menses, in Phiala aquæ plena *Ocy-*
mi

mi seu Basilici plantæ furculum vidissem & servavissem, ubi radices multas, imo innumeras egit, surculos & flores; sed aqua renovanda sæpe est. Observavi etiam arbores magnas satis, imo tibix crassitiem æquantes, in terrea parva olla vegetasse, sola irroratione, terra ejusdem ponderis remanente. Quare credendum est, ab aëre & aqua nutrimentum capere.

Quod idem *Petr. Poter.* cum nobilissimo *Boyleo*, observavit, dum in Oxoniensi Anglorum Academia degeret: summitates Menthæ, Pulegii & Melissæ, probe immixtas in vitreas Phialas aqua fontana, quæ nunquam mutabatur, repletas, explicasse se in radices numerosas & luxuriantia folia. *Vid. Ejusd. Praef. Oper. Medic. & Chym. p. m. 9.* Quod Autores laudati sine dubio ex *Theophr. Paracels. Metamorph. l. 3. de Conserv. p. m. 17.* petierunt.

Quum igitur ex me satis nossem non tantum, Spiritum copiosum esse in aeris elemento & aquæ pariter, imo plus vigere, quam in aliis elementis; sed & ex Mechanicis percipissem abunde: Salem in aëre & aqua cristallinum fixum & volatilem contineri: in ipsam rem cogitatione descendens altius, conclusi: Si fieri posset, ut aqua, quam *D. Philipp. Sachs à Lewenheim*, (*in Oceano Macro-microsm. p. m. 26.*) mundi menstruum vocat, cum Ca-

tholico Sale, seu terrificato Mundi Spiritu au-
geatur, conservandi ipsius vim potio-
rem multo esse futuram. Universale enim Sal aquæ
balsamum est. Et si aqua non est suo igne
imbuta, plantas non multum reddet fructife-
ras: aliquid igitur, cui aqua tantum vehicu-
li loco servit, intus necessario continetur, at-
que nihil aliud, quam Sal est, qui omnibus
rebus fœcunditatem tribuit. Huic Sali (re-
cte cognito vel intellecto,) non tantum o-
mnia vegetabilia, sed etiam omnia mineralia
suam originem debere, docet *Dn. Kenelm.
Dygb. de Plantar. Veget. p. m. 62.* Imo *Dn. Pa-
narol. Arcan. fascic. II. p. 218.* omnia ex aqua
& igne, velut ex Sulphure & Mercurio oriri,
adeoque semen esse vim illam vivificantem,
conflatum ex igne & aqua, in spermate resi-
dentem, ostendere satagit.

His innixus fundamentis, rem ipsam ag-
gressus feliciter sum, Balsamique naturæ uni-
versalis beneficio, conservare flores herbasque
didici. Quod ne putes me thrasonice magis
profiteri, quam verius, ecce tibi variæ magni-
tudinis, eosque innixos columinibus, globos
vitrosos, quos, quocumque libuerit tempore,
multiplici florum varietate, à me, anno supe-
riore, refertos, non sine insigni oculorum a-
nimorumque delectamento, apud me cernere
est. Quod si vires vitamque DEUS Opt.
Max.

Max. concesserit, Vitreum Museo nostro Viridarium annus hic sistet, exhibiturum & ipsum rerum istarum Studiosis Violas, Rosas, Narcissos, Tulipas, Caryophyllos, aliasque id genus herbas, cum rarissimi usus, tum præstantiâ colorum secundas nullis. Idque quacunq; anni tempestate. Quibus qui paria fecerit, nondum vidi: imo visurus vix aut ne vix quidem etiam sum, præstiturus qui sit. Nisi FLORA nostra inspecta, quæ, rogatu non obscuri nominis complurium Amicorum, SEMPER-VIVA lucem publicam visura forsitan propediem est.

Equidem, injici nonnullas mihi remoras, video: at enim differre istæ uti possunt, ita auferre promissa non possunt.

Interim Majestatem naturæ naturantis nondum adoravit, neque naturæ naturatæ decessit satis, qui divini operis Hermetici possibilitatem non credit, realitatem ignorat vel contemnit.
Hurin. à Parma Paris.

Verissime enim à *Seneca* istud proditum olim est: Multum egerunt, qui ante nos fuerunt, sed non peregerunt: multum adhuc restat operæ, multumque restabit; neque ulli nato post multa secula, præcidetur occasio aliquid adhuc adjiciendi.

QUærit in abstruso, divisâ cupido, meatu
Aurum, & vel scorias, vel nisi grana legit.

Infima plebs sapiat : sapiens quid abundet in Auris
Novit, & hoc Auri nomine jure vocat.
En Tibi ceu dupla, monstrantes, lampade Soles,
Quam calcant alii, non sine mole, viam!
Ut mira virtute trahit Cœlestia Magnes:
Conspirant Salia & Sulphura Sulphuribus.
Sic jam Magnes amat non ferrum; vescitur Aura:
Depluit in Danaes Jupiter igne suum.
Aurea nunc etiam comitari ferrea dicas
Secula. Vix pretio grande venit pretium.
Nil melius posset votis impune precari,
Tangere & Ascadici Regis iniqua Fames.

FINIS.

EPILOGUS.

Superiore anno alicubi, nulla
loci mentione facta, impres-
sus fuit hic Libellus de *Aura*
Auro. Præterea visum est *Aucto-*
ri, sub Anagrammatis larva no-
men occultare suum. Ejus unicum
duntaxat ad manus meas exem-
plum pervenit, quod Amicis osten-
sum

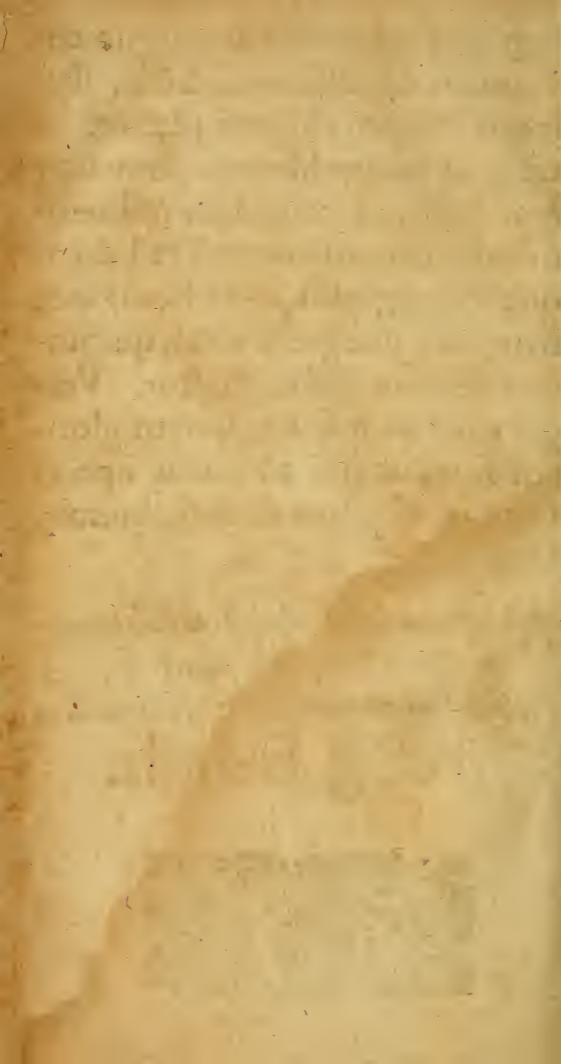
lum non minus novitate argumen-
ti, quam dispositione exacta, sty-
loque insuper eleganti placuit. In
tabernis autem librarijs cum non
reperirent, ad iterandam mihi edi-
tionem fuere auctores. Tradidi ita-
que Typographo, certa fretus spe,
haut fore ut ægre id ferat, quicun-
que demum fuerit, Auctor. Ver-
get enim in ipsius majorem glori-
am hoc, atque ad novas operas
CURIOSI plures sic excitabuntur.
Denique

Auctor ut obscuro lateat sub nomi-
ne, libri

Non obscura tamen fama futura diu.

Jo. Sig. Elsholz.

H. Co.

2053

